

25 Ιανουαρίου, 1991

[ΠΙΚΗΣ, Δοσής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Αιτητές,

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 739/87 και 814/87).

- 5 Δημόσιοι υπάλληλοι — Προαγωγές — Εμπιστευτικές Εκθέσεις — Προκατάληψη — Η αξιολόγηση της σχετικής μαρτυρίας με την οποία αποδίδονται αλλότρια κίνητρα σε αξιολογούντα λειτουργό κατά τη σύνταξη εμπιστευτικής έκθεσης ανάγεται αποκλειστικά στην Επιτροπή — Δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο αξιολόγησης από το Δικαστήριο — Διαπιστώσεις ως προς τα γεγονότα από το Δικαστήριο μπορούν να γίνουν μόνο ως προς τον προσδιορισμό του πλαισίου στο οποίο ασκείται η διακριτική ευχέρεια του διοικητικού οργάνου.
- 10 Δημόσιοι υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσόντα — Αρχαιότητα — Η οργανική ένταξη στη δημόσια υπηρεσία μεταξύ μονίμων μελών της υπηρεσίας αποτελεί την αφετηρία προσδιορισμού της αρχαιότητάς τους.
- 15 Δημόσιοι υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσόντα — Πρόσθετα — Ιδιαίτερη σημασία δόθηκε στην ένταξη του ενδιαφερόμενου μέρους στην Ένωση Χειρουργών Μεγάλης Βρετανίας — Εφόσον για την ένταξη απαιτείται μόνον καταβολή τέλους από χειρουργό που ασκεί χειρουργική στην Αγγλία κρίθηκε από το Δικαστήριο ότι η έρευνα στο θέμα αυτό ήταν ατελής — Εφόσον ήταν αποφασιστικός παράγοντας το προσόν αυτό, η επίδικη απόφαση ακυρώθηκε από το Δικαστήριο.
- 20
- 25 Και οι δύο συνεκδικαζόμενες προσφυγές στόχευαν στην ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία προήχθη το ενδιαφερόμενο μέρος αντί των αιτητών στη θέση του Επιμελητή στην ειδικότητα της Χειρουργικής (Ιατρικές Υπηρεσίες).

Στην πορεία της διαδικασίας για την πλήρωση της θέσης δημιουργήθηκαν ορισμένα ερωτηματικά ως προς το Λειτουργό που ήταν υπεύθυνος για την αξιολόγηση του ενδιαφερόμενου μέρους ενόψει του ότι αυτός κατά το 1986 είχε υπηρετήσει σε τρία διαφορετικά νοσοκομεία.

5

Θέμα επίσης δημιουργήθηκε από τη διάσταση που προέκυψε ως προς τις εκτιμήσεις του αξιολογούντος και του προσυπογράφοντος λειτουργού για την αξιολόγηση του ενδιαφερόμενου. Κατά την εκδοχή του αξιολογούντος λειτουργού κ. Παπαναστασίου η καλύτερη βαθμολογία που απέδωσε στο ενδιαφερόμενο μέρος ο προσυπογράφων λειτουργός κ. Μαρκίδης οφειλόταν σε αλλότρια κίνητρα συνδεόμενα με προσωπικές του επιδιώξεις. Αυτό το διαπίστωσε ο κ. Παπαναστασίου από προσωπική του συνομιλία με τον κ. Μαρκίδη. Ο τελευταίος καταθέτοντας ενόρκως ενώπιον του Δικαστηρίου αρνήθηκε το περιεχόμενο της συνομιλίας και ότι η επιλογή του ενδιαφερόμενου μέρους μπορούσε με οποιοδήποτε τρόπο να επηρεάσει τους δικούς του στόχους.

10

15

Οι άλλοι προβληθέντες λόγοι ακύρωσης της επίδικης απόφασης επικεντρώθηκαν στην αρχαιότητα και στα προσόντα. Τόσο οι αιτητές όσο και το ενδιαφερόμενο μέρος διορίστηκαν στη θέση του Ιατρικού Λειτουργού Α, θέση ιεραρχικά κατώτερη κατά μία βαθμίδα από την επίδικη θέση, την ίδια μέρα. Ενόψει του ότι το ενδιαφερόμενο μέρος άρχισε να παρέχει πάνω σε έκτακτη βάση υπηρεσίες ως Ιατρικός Λειτουργός στις Ιατρικές Υπηρεσίες της Δημοκρατίας πολύ αργότερα από τους αιτητές, αυτοί υποστήριξαν ότι η μακρότερη αυτή προϋπηρεσία τους τους παρείχε προβάδισμα έναντι του ενδιαφερόμενου μέρους στον τομέα της αρχαιότητας ενόψει των προνοιών του άρθρου 46(1) του Ν. 33/67, όπως διαμορφώθηκαν με τις διατάξεις του άρθρου 5 του Ν. 10/83. Η εισήγησή τους είναι ότι η υπηρεσία επί έκτακτης βάσης εξομοιώνεται για σκοπούς αρχαιότητας με υπηρεσία κάτω από οποιαδήποτε ιδιότητα.

20

25

30

Το ενδιαφερόμενο μέρος ήταν μεγαλύτερο σε ηλικία από τους αιτητές και είχε υπηρετήσει για σημαντικό χρονικό διάστημα ως ιατρός στο Ηνωμένο Βασίλειο. Κρίθηκε λόγω ηλικίας ότι είχε αρχαιότητα έναντι των αιτητών βάσει του άρθρου 46.7 του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου (Ν. 33/67 που αντικαταστάθηκε από το Ν. 1/90). Κατά τη διάρκεια της παραμονής του στην Αγγλία έγινε μέλος του Association of Surgeons of Great Britain and Ireland, συμμετοχή η οποία κρίθηκε από τον κ. Μαρκίδη και την Ε.Δ.Υ. ότι διέκρινε τα προσόντα του και κατ' επέκταση επαύξανε τις διεκδικήσεις του για διορισμό σε σύγκριση με τους δύο αιτητές.

35

40

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

1. Ως προς τον υπεύθυνο για την αξιολόγηση του ενδιαφερόμενου μέρους Λειτουργό, η Επιτροπή ορθά κατέληξε ότι η αξιολόγη-

45

ση έπρεπε να γίνει από τον κ. Παπαναστασίου και η προσυπογραφή από τον κ. Μαρκίδη. Η έκθεση που τελικά υποβλήθηκε ήταν σύμφωνη με τις σχετικές κανονιστικές διατάξεις της εγκυκλίου που διέπει την ετοιμασία και υποβολή των εμπιστευτικών εκθέσεων (κ.5 της Εγκυκλίου 491).

2. Η ύπαρξη στοιχείων ή λόγων που τείνουν να αποδυναμώσουν τα αντικειμενικά συμπεράσματα από το περιεχόμενο εμπιστευτικής έκθεσης, η οποία αποτελεί σημαντικό δείκτη της αξίας των υποψηφίων για προαγωγή, ανάγεται στην εκτίμηση της Ε.Δ.Υ. Στο ίδιο πεδίο εντάσσονται και λόγοι που τείνουν να καταδείξουν την ύπαρξη αλλότρων κινήτρων στην ετοιμασία της έκθεσης από τους αρμόδιους λειτουργούς. Συνεπώς η εκτίμηση της ορθότητας σχετικών ισχυρισμών, της αξιοπιστίας τους καθώς και οι επιπτώσεις τους αν κρίνοντας σωστές στις διεκδικήσεις του ενδιαφερόμενου μέρους για προαγωγή ανάγονται αποκλειστικά στη διακριτική ευχέρεια του διορίζοντος σώματος. Η εκτίμησή τους από το Δικαστήριο θα συνιστούσε παρεμβολή της δικαστικής εξουσίας στο διοικητικό έργο που δεν είναι επιτρεπτή. Ανάλογα είναι και τα πορίσματα πρόσφατης νομολογίας. Διαπιστώνεται ότι η αξιολόγηση της σχετικής μαρτυρίας με την οποία αποδίδονται αλλότρια κίνητρα στον κ. Μαρκίδη κατά τη σύνταξη της εμπιστευτικής έκθεσης του ενδιαφερόμενου μέρους ανάγεται αποκλειστικά στην αξιολόγηση της Ε.Δ.Υ. και επομένως δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο αξιολόγησης από το Δικαστήριο.

3. Παρά την ασάφεια της διατάξεων του άρθρου 46.1 (μετά την τροποποίηση από τον Ν. 10/83) η άποψη που επικράτησε νομολογιακά είναι ότι ο καθορισμός της αρχαιότητας συσχετίζεται με τον διορισμό ή προαγωγή σε συγκεκριμένη θέση υπό την έννοια που ενέχει ο όρος "διορισμός" στο άρθρο 28 του ίδιου νόμου· το άρθρο 46 απαντάται στο ίδιο μέρος (Μέρος IV) του Ν. 33/67 όπου ανήκει και το άρθρο 28· συνεπώς οι όροι "διορισμός" και "προαγωγή" έχουν την έννοια που αποδίδεται σε αυτούς από το άρθρο 28 σε οποιοδήποτε τμήμα του Μέρους IV απαντούνται. Η οργανική ένταξη στη δημόσια υπηρεσία μεταξύ μόνιμων μελών της υπηρεσίας αποτελεί την αφετηρία προσδιορισμού της αρχαιότητάς τους. Δεδομένου ότι υφίσταται ο δεσμός αυτός η αρχαιότητα καταλογίζεται ανεξάρτητα από τη βάση διορισμού του κατέχοντος τη θέση. Καταλήγουμε ότι η υπηρεσία και των τριών μερών επί έκτακτης βάσης πριν τον διορισμό τους δεν συνυπολογίζεται στον καθορισμό της αρχαιότητάς τους. Και εφόσον είχαν και οι τρεις διορισθεί στην προηγούμενη βαθμίδα την ίδια ημέρα, η ηλικία του ενδιαφερόμενου μέρους του παρείχε προβάδισμα σε αρχαιότητα που όμως ήταν οριακής σημασίας ενόψει της συνταύτισής του με την ηλικία του ενδιαφερόμενου μέρους και μόνο.

4. Από τα στοιχεία ενώπιον του Δικαστηρίου προκύπτει ότι οι μόνες προϋποθέσεις για ένταξη στην Ένωση Χειρουργών της Μεγάλης Βρετανίας και Ιρλανδίας είναι η άσκηση της χειρουργικής στην Αγγλία και η καταβολή του προβλεπόμενου τέλους. Συνεπώς

η συμμετοχή στην Ένωση αυτή δεν συνιστά ούτε υποδηλώνει ακαδημαϊκά προσόντα ή επιτεύγματα. Το βέβαιο συμπέρασμα είναι ότι η έρευνα του κ. Μαρκίδη και της Ε.Δ.Υ. στο θέμα αυτό ήταν ατελής και τα συμπεράσματά τους ατεκμηρωτά. Ενόψει της σημασίας που αποδόθηκε στο στοιχείο αυτό η απόφαση καθίσταται ακροσφαλής και υποκείμενη σε ακύρωση.

5

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται χωρίς διαταγή για έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Zafros v. Δημοκρατίας (Προσφυγή Αρ. 779/87, ημερ. 26.1.89)

10

Κούρτης v. Δημοκρατίας (Προσφυγή Αρ. 576/88, ημερ. 20.12.90)

Christodoulides v. Republic (1983) 3 C.L.R. 283

Georghiou and Others v. Republic (1988) 3 C.L.R. 2473

Savva and Another v. The Public Service Commission (1988) 3 C.L.R. 102

15

Republic and Others v. Christoudhia (1988) 3 C.L.R. 2622

Avraam v. Republic (1986) 3 C.L.R. 2321

Προσφυγές.

Προσφυγές εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημοσίας Υπηρεσίας με την οποία διώρισε το ενδιαφερόμενο μέρος στη θέση Επιμελητή στην ειδικότητα της Χειρουργικής αντί των αιτητών.

20

Ε. Ευσταθίου, για τον αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 739/89.

Α.Σ. Αγγελίδης και Μ. Βασιλείου, για τον αιτητή στην Υπόθεση Αρ. 814/87.

25

Π. Χατζηδημητρίου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους καθ' ων η αίτηση.

Λ. Παπαφιλίππου, για το ενδιαφερόμενο μέρος.

Ο Δικαστής κ. Πικής ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

30

ΠΙΚΗΣ, Δ: Το επίδικο θέμα και των δύο συνεκδικαζό-

5 μενων προσφυγών είναι η εγκυρότητα της απόφασης της
Επιτροπής (Ε.Δ.Υ.) της 9/6/87, με την οποία πληρώθηκε η
θέση του Επιμελητή στην ειδικότητα της Χειρουργικής
(Ιατρικές Υπηρεσίες) με το διορισμό του Κ. Παπακυρια-
10 κού, του ενδιαφερόμενου μέρους. Κατά το χρόνο πλήρω-
σης της θέσης τόσο το ενδιαφερόμενο μέρος, όσο και οι αι-
τητές κατείχαν τη θέση του Ιατρικού Λειτουργού Α, θέση
ιεραρχικά κατώτερη κατά μια βαθμίδα από εκείνη του
Επιμελητή. Και οι τρεις υποψήφιοι είχαν διοριστεί στη
15 θέση Ιατρικού Λειτουργού Α την ίδια ημερομηνία, στις 8/
11/85.

15 Οι τρεις διάδικοι στην παρούσα διαδικασία ήταν οι
τρεις από τους τέσσερις υποψηφίους που συστήθηκαν από
την Τμηματική Επιτροπή ως κατέχοντες τα προσόντα και
κατάλληλοι για διορισμό στην επίμαχη θέση.

20 Μετά τη λήψη των συστάσεων και εισηγήσεων της Τμη-
ματικής Επιτροπής και πριν προβούν σε τελική αξιολόγη-
ση των υποψηφίων, οι καθ' ων η αίτηση ασχολήθηκαν με
το προκαταρκτικό θέμα της εξέτασης της εμπιστευτικής
έκθεσης για το ενδιαφερόμενο μέρος για το έτος 1986. Δη-
μιουργήθηκαν ορισμένα ερωτηματικά ως προς το Λει-
25 τουργό που ήταν υπεύθυνος για την αξιολόγηση του εν-
διαφερομένου μέρους ενόψει του ότι το 1986 ο κ.
Παπακυριακού είχε υπηρετήσει σε τρία διαφορετικά νοσο-
κομεία, στη Λευκωσία, Κυπερούντα και Λεμεσό.

30 Μετά τη διαπίστωση των πραγματικών περιστατικών
και του χρόνου υπηρεσίας του ενδιαφερομένου μέρους
στα τρία νοσοκομεία κρίθηκε ότι αξιολογών λειτουργός
ήταν ο κ. Α. Παπαναστασίου, ο προϊστάμενος του Χει-
35 ρουργικού Τμήματος του Νοσοκομείου Λευκωσίας. Αφού
έλαβε υπόψη και την αξιολόγηση του κ. Λοΐζου, Υπεύθυ-
νου του Χειρουργικού Τμήματος Λεμεσού, κάτω από τον
οποίο υπηρέτησε για ένα χρονικό διάστημα το ενδιαφερό-
μενο μέρος, ο κ. Παπαναστασίου πρόβη στην αξιολόγηση
της υπηρεσίας του κ. Παπακυριακού, η οποία συμπληρώ-
θηκε με την αξιολόγηση του κ. Μαρκίδη, του Διευθυντή
των Ιατρικών Υπηρεσιών και Υπηρεσιών Δημόσιας
Υγείας, ως προσυπογράφοντος λειτουργού. Ήταν το δεύ-

τερο έντυπο εμπιστευτικής έκθεσης που υπέβαλε ο κ. Παπαναστασίου. Το πρώτο είχε υποβληθεί στο Διευθυντή στις 16/2/87 αλλά, όπως ο τελευταίος κατέθεσε, δεν αποδόθηκε σημασία σ' αυτό και αγνοήθηκε επειδή δε συνοδευόταν από εισαγωγική επιστολή. Ούτε ταξινομήθηκε, όπως εξήγησε ο κ. Μαρκίδης, διότι κρίθηκε ότι δε συνιστούσε επίσημο έγγραφο. Ο κ. Μαρκίδης ήταν με την εντύπωση ότι ο ίδιος ήταν αποκλειστικά υπεύθυνος για την ετοιμασία της εμπιστευτικής έκθεσης για τον κ. Παπακυριακού, τόσο ως αξιολογών, όσο και ως προσυπογράφων λειτουργός ενόψει του ότι για ένα χρονικό διάστημα, όταν υπηρετούσε στην Κυβερούντα το ενδιαφερόμενο μέρος τελούσε υπό την άμεση εποπτεία του.

Μετά από διερεύνηση και διασαφήνιση των σχετικών γεγονότων η Επιτροπή ορθά κατέληξε ότι η αξιολόγηση έπρεπε να γίνει από τον κ. Παπαναστασίου και η προσυπογραφή από τον κ. Μαρκίδη. Η έκθεση η οποία τελικά υποβλήθηκε ήταν σύμφωνη με τις σχετικές κανονιστικές διατάξεις της εγκυκλίου που διέπει την ετοιμασία και υποβολή των εμπιστευτικών εκθέσεων. (κ. 5 της Εγκυκλίου 491).

Ο κ. Παπαναστασίου αξιολόγησε το ενδιαφερόμενο μέρος γενικά ως "Λίαν καλό", αξιολογώντας τον ως "Εξαιρετο" σε έξι από τα δώδεκα σημεία αξιολόγησης και ως "Λίαν καλό" σε τέσσερα από αυτά, κρίνοντας ότι το δέκατο και ενδέκατο σημείο αξιολόγησης (Διευθυντική/Εποπτική ικανότητα, ηγετική ικανότητα) δεν τύγχαναν εφαρμογής ενόψει του ότι για την εκτέλεση των καθηκόντων του ενδιαφερόμενου μέρους δεν απαιτείτο ηγετική ικανότητα. Αντίθετα ο κ. Μαρκίδης τον αξιολόγησε ως γενικά "εξαιρετο" (επιμέρους βαθμολογία 11 "Ε" και 1 "Λ.Κ."). Του καταρτισμού και υποβολής της εμπιστευτικής έκθεσης του ενδιαφερομένου μέρους προηγήθηκε αλληλογραφία* μεταξύ της Επιτροπής, του κ. Παπαναστασίου και του κ. Μαρκίδη, μετά από την οποία υποβλήθηκε

* (Επιστολές ημερομηνίας 30.4.87, 2.5.87, 4.5.87, 6.5.87, 13.5.87 και 16.5.87).

η εμπιστευτική έκθεση για το ενδιαφερόμενο μέρος. Στο πλαίσιο της αλληλογραφίας αυτής ο κ. Παπαναστασίου ζήτησε για λόγους αρχής και τάξης, όπως το έθεσε, την επιστροφή σ' αυτόν της αρχικής έκθεσης που υπέβαλε στις 5 16/2/87, χωρίς αυτό να γίνει κατορθωτό ενόψει της διαπίστωσης του κ. Μαρκίδη ότι αυτή δεν είχε φυλαχθεί. Ως θέμα ορθής διαδικασίας η έκθεση της 16/2/87 έπρεπε να είχε επιστραφεί στον κ. Παπαναστασίου εφόσον κρίθηκε ότι δε μπορούσε να γίνει δεκτή. Επαναλαμβάνουμε ότι η 10 εμπιστευτική έκθεση που τελικά υποβλήθηκε ήταν σύμφωνη και συνάδει με τις σχετικές κανονιστικές διατάξεις για τον καταρτισμό και υποβολή των εμπιστευτικών εκθέσεων.

Όπως έχει επισημανθεί προέκυψε διάσταση ως προς 15 τις εκτιμήσεις του κ. Μαρκίδη και του κ. Παπαναστασίου για την αξιολόγηση του ενδιαφερομένου μέρους. Σύμφωνα με την εκδοχή του κ. Παπαναστασίου η διαφωνία αυτή αποτέλεσε το αντικείμενο σύντομης συνομιλίας του στο Νοσοκομείο Λευκωσίας το πρωί της 5/6/87. Επεξηγώντας 20 στον κ. Παπαναστασίου την επιμονή του στην αξιολόγηση του ενδιαφερομένου μέρους ως "Εξαιρέτου" ο κ. Μαρκίδης του είπε τα ακόλουθα:-

"Έχω πάρει εντολή από την επιτροπή να συνεννοηθώ 25 μαζί σου για την έκθεση του κ. Παπακυριακού. Ξέρεις Τάσο πόσο σε εκτιμώ και δεν έχω τίποτε εναντίο σου. Εξακολουθείς να επιμένεις στην αξιολόγησή σου;"

Όταν ο κ. Παπαναστασίου είπε ότι επιμένει στην αξιολόγησή του ο κ. Μαρκίδης απάντησε:-

30 "Εν τάξει, όπως ξέρεις τους έχω ανάγκη, τί να κάμω;"

Όπως ερμήνευσε ο κ. Παπαναστασίου τη δήλωση του κ. Μαρκίδη η "ανάγκη" στην οποία είχε αναφερθεί ο κ. Μαρκίδης ήταν εκείνη που είχε για υποστήριξη από κυβερνητικούς παράγοντες για παράταση της υπηρεσίας του 35 μετά το χρόνο αφυπηρέτησής του. Με τη δήλωσή του,

όπως είπε ο κ. Παπαναστασίου, ο κ. Μαρκίδης υπονοούσε ότι ισχυροί παράγοντες που είχαν λόγο στην παράταση αυτή ευνοούσαν το διορισμό του κ. Παπακυριακού οπότε και ο ίδιος ήθελε να τους εξυπηρετήσει προς ευόδωση των δικών του σκοπών. Ο κ. Μαρκίδης στην ένορκη δήλωση του και καταθέτοντας ενόρκως ενώπιον του δικαστηρίου αρνήθηκε ότι προέβη στη δήλωση αυτή ή ότι η επιλογή του κ. Παπακυριακού μπορούσε με οποιοδήποτε τρόπο να επηρεάσει την τύχη του δικού του αιτήματος για παράταση της υπηρεσίας του. Αντίθετα ο κ. Παπαναστασίου στη μαρτυρία του επέμενε στην ορθότητα των όσων ανέφερε αποδίδοντας την παράλειψή του να αναφέρει τα όσα κατάθεσε στην Επιτροπή στον εξής λόγο: "Δε μου ζητήθηκε από κανένα να γράψω ή να πώ προφορικά ή γραπτά τί διημοίφθη μεταξύ μου και του κ. Μαρκίδη κατά την εν λόγω συνάντηση". Εύλογα μπορεί ένας να διερωτηθεί πώς ήταν δυνατό να του ζητηθεί από οποιοδήποτε να πληροφορήσει για το περιεχόμενο της συνομιλίας η οποία ήταν γνωστή μόνο στον ίδιο και στον κ. Μαρκίδη.

Το θέμα το οποίο εγείρεται προς εξέταση είναι η ευχέρεια αναθεωρητικού δικαστηρίου που ασκεί δικαιοδοσία βάσει του άρθρου 146 να προβεί στην αξιολόγηση της αξιοπιστίας μαρτύρων σε σχέση με θέματα που ανάγονται στην εκτίμηση του αρμοδίου διοικητικού οργάνου. Η εμπιστευτική έκθεση αποτελεί σημαντικό δείκτη της αξίας υποψηφίων για προαγωγή στη Δημόσια Υπηρεσία. Η ύπαρξη στοιχείων ή λόγων που τείνουν να αποδυναμώσουν τα αντικειμενικά συμπεράσματα από το περιεχόμενο της (έκθεσης) ανάγεται στην εκτίμηση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας. Στο ίδιο πεδίο εντάσσονται και λόγοι που τείνουν να καταδείξουν την ύπαρξη αλλότρων κινήτρων στην ετοιμασία της έκθεσης από τους αρμόδιους λειτουργούς. Αν όσα κατάθεσε ο κ. Παπαναστασίου για το περιεχόμενο της επίμαχης συνομιλίας του με τον κ. Μαρκίδη ευσταθούν, η σημασία τους δεν μπορεί να υποτιμηθεί διότι τείνουν να υποστηρίξουν την ύπαρξη αλλότρων κινήτρων εκ μέρους του κ. Μαρκίδη στη διαμόρφωση των απόψεών του για το ενδιαφερόμενο μέρος.

5 Συνεπώς η εκτίμηση της ορθότητας των ισχυρισμών αυτών και οι επιπτώσεις τους αν κρίνονταν σωστές στις διεκδικήσεις του ενδιαφερομένου μέρους για προαγωγή

10 ανάγονται αποκλειστικά στη διακριτική ευχέρεια του διοριζοντος σώματος. Η εκτίμησή τους από το δικαστήριο θα συνιστούσε παρεμβολή της δικαστικής εξουσίας στο διοικητικό έργο που δεν είναι επιτρεπτή. Η αποκλειστική αρμοδιότητα της Επιτροπής στον προσδιορισμό των ουσιωδών γεγονότων που άπτονται της άσκησης των εξουσιών

15 της τονίστηκε από την ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην *Ζαβρού ν. Δημοκρατίας** Στην πρόσφατη απόφαση *Κούρτης ν. Δημοκρατίας*** αναφέρεται ότι διαπιστώσεις ως προς τα γεγονότα από το ίδιο το δικαστήριο μπορεί να γίνουν μόνο σε ότι αφορά τον προσδιορισμό του πλαισίου μέσα στο οποίο ασκείται η διακριτική ευχέρεια του αρμοδίου διοικητικού οργάνου. Διαπιστώνεται ότι η αξιολόγηση της σχετικής μαρτυρίας με την οποία αποδίδονται αλλότρια κίνητρα στον κ. Μαρκίδη κατά τη

20 σύνταξη της εμπιστευτικής έκθεσης του ενδιαφερομένου μέρους ανάγεται αποκλειστικά στην αξιολόγηση της Επιτροπής και επομένως δε μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο αξιολόγησης από το δικαστήριο.

25 Οι άλλοι λόγοι για τους οποίους επιδιώκεται η ακύρωση της επίδικης απόφασης επικεντρώνεται στη διερεύνηση και αξιολόγηση των στοιχείων των υποψηφίων αναφορικά (α) με την αρχαιότητα, και (β) τα προσόντα τους. Τόσο οι αιτητές, όσο και το ενδιαφερόμενο μέρος κατείχαν τα προβλεπόμενα από το σχέδιο υπηρεσίας προσόντα για το διορισμό στη θέση του Επιμελητή. Σε σχέση με τον προσδιορισμό της αρχαιότητας των υποψηφίων πρέπει να επισημανθούν τα ακόλουθα γεγονότα. Και τα τρία μέρη (αιτητές και ενδιαφερόμενο μέρος) διορίστηκαν στη θέση του Ιατρικού Λειτουργού Α την ίδια μέρα, 8/11/85, στο πλαίσιο της εφαρμογής των διατάξεων του περί Εκτάκτων Δημοσίων Υπαλλήλων (Διορισμού σε Δημόσιες Θέσεις) Νό-

35

* (Προσφυγή Αρ. 779/87, ημερ. 26.1.89).

** (Προσφυγή Αρ. 576/88, ημερ. 20.12.90).

μου του 1985 (Ν. 160/85) με τον οποίο προβλεπόταν η οργανική ένταξη έκτακτων υπαλλήλων στη Δημόσια Υπηρεσία.

Πριν το διορισμό τους και τα τρία μέρη παρείχαν πάνω σε έκτακτη βάση υπηρεσίες ως Ιατρικοί Λειτουργοί στις Ιατρικές Υπηρεσίες της Δημοκρατίας· ο κ. Σταύρου από 15/1/80, ο κ. Θεοφάνους από 16/7/80 και το ενδιαφερόμενο μέρος από 19/9/83. Το ενδιαφερόμενο μέρος ήταν μεγαλύτερο σε ηλικία από τους αιτητές και είχε υπηρετήσει για σημαντικό χρονικό διάστημα ως ιατρός στο Ηνωμένο Βασίλειο. Κρίθηκε λόγω ηλικίας ότι είχε αρχαιότητα έναντι των αιτητών βάσει του άρθρου 46.7 του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου - Ν. 33/67 (ο νόμος αυτός έχει αντικατασταθεί με τον Ν. 1/90). Κατά τη διάρκεια της παραμονής του στην Αγγλία έγινε μέλος του Association of Surgeons of Great Britain and Ireland, συμμετοχή η οποία κρίθηκε από τον κ. Μαρκίδη και την Επιτροπή ότι διέκρινε τα προσόντα του και κατ' επέκταση επαύξανε τις διεκδικήσεις του για διορισμό σε σύγκριση με τους δύο αιτητές.

Η θέση των αιτητών είναι ότι η Επιτροπή λειτούργησε κάτω από πλάνη τόσο στον προσδιορισμό της αρχαιότητας των μερών, όσο και σε σχέση με τα προσόντα του ενδιαφερομένου μέρους. Έχει υποστηριχθεί εκ μέρους των αιτητών ότι η προϋπηρεσία τους ως έκτακτοι ιατρικοί λειτουργοί τους παρείχε προβάδισμα έναντι του ενδιαφερομένου μέρους στον τομέα της αρχαιότητας ενόψει των προνοιών του άρθρου 46(1) του Ν. 33/67, όπως διαμορφώθηκαν με τις διατάξεις του Άρθρου 5 του Ν. 10/83. Η εισήγηση είναι ότι η υπηρεσία επί έκτακτης βάσης εξομοιώνεται για σκοπούς αρχαιότητας με υπηρεσία κάτω από οποιαδήποτε ιδιότητα. Η ερμηνεία και πεδίο εφαρμογής των σχετικών διατάξεων του Ν. 10/83 εξετάστηκε σε αριθμό αποφάσεων που τείνουν να διαφωτίσουν το θέμα: *Christodoulides v. Republic**, *Georghiou and Others v. Re-*

---

* (1986) 3 C.L.R. 283.

public*, *Savva and Another v. The Public Service Commission*** *The Attorney-General of the Republic and Others v. Christoudias**** και *Avraam v. Republic*****

5 Παρά την ασάφεια των διατάξεων του άρθρου 46.1 (μετά την τροποποίηση από τον Ν. 10/83) η άποψη η οποία νομολογιακά επικράτησε είναι ότι ο καθορισμός της αρχαιότητας συσχετίζεται με τον διορισμό ή προαγωγή σε συγκεκριμένη θέση υπό την έννοια που ενέχει ο όρος "διορισμός" στο άρθρο 28 του ίδιου νόμου. Το άρθρο 46 απα-
10 ντάται στο ίδιο μέρος (Μέρος IV) του Ν. 33/67, όπου ανήκει και το άρθρο 28 του ίδιου νόμου· συνεπώς οι όροι "διορισμός" και "προαγωγή" έχουν την έννοια η οποία αποδίδεται σ' αυτούς από το άρθρο 28 σε οποιοδήποτε τμήμα του Μέρους IV απαντούνται. Η οργανική ένταξη
15 στη δημόσια υπηρεσία μεταξύ μονίμων μελών της υπηρεσίας αποτελεί την αφετηρία προσδιορισμού της αρχαιότητάς τους. Δεδομένου ότι υφίσταται ο δεσμός αυτός η αρχαιότητα καταλογίζεται ανεξάρτητα από τη βάση διορισμού του κατέχοντος τη θέση.

20 Καταλήγουμε ότι η υπηρεσία και των τριών μερών επί έκτακτης βάσης πριν τον διορισμό τους δε συνυπολογίζεται στον καθορισμό της αρχαιότητάς τους. Και εφόσον και οι τρεις είχαν διοριστεί την ίδια μέρα ως Ιατρικοί Λειτουργοί Α, που αποτελούσε και την προϋπόθεση για ανέ-
25 λιξη τους στην επίδικη θέση του Επιμελητή, η ηλικία του ενδιαφερομένου μέρους του παρείχε προβάδισμα σε αρχαιότητα· προβάδισμα το οποίο όμως πρέπει να σημειωθεί ήταν οριακής σημασίας, ενόψει της συνταύτισής του με την ηλικία και μόνο του ενδιαφερομένου μέρους.

30 Τόσο ο Γενικός Διευθυντής των Ιατρικών Υπηρεσιών

---

* (1988) 3 C.L.R. 2473.

** (1988) 3 C.L.R. 102.

*** (1988) 3 C.L.R. 2622.

35 **** (1986) 3 C.L.R. 2321.

στη διαμόρφωση της σύστασης του, όσο και η πλειοψηφία των μελών της Επιτροπής που έκρινε το ενδιαφερόμενο μέρος ως το καταλληλότερο για προαγωγή έκριναν ότι το ενδιαφερόμενο μέρος είχε υπέρτερα ακαδημαϊκά προσόντα από τους αιτητές. Η υπεροχή είχε συναρτηθεί άμεσα με την κατοχή του "τίτλου" Fellowship of the Association of Surgeons of Great Britain and Ireland. Οι προϋποθέσεις για την απόκτηση του "προσόντος" αυτού δε φαίνεται να είχαν διερευνηθεί, ούτε από τον κ. Μαρκίδη, ούτε από την Επιτροπή, ούτε και η ακαδημαϊκή του υπόσταση. Διαφαίνεται μάλιστα από την ταυτόχρονη αναφορά του κ. Μαρκίδη, στην κατοχή από τον τέταρτο υποψήφιο, τον κ. Μαλακουνίδη, του τίτλου Fellowship of the Royal College of Surgeons of Edinburgh και του τίτλου Fellowship of the Association of Surgeons of Great Britain and Ireland του ενδιαφερόμενου μέρους, ως προσόντων τα οποία διέκριναν τα δυο αυτά μέρη από τους αιτητές, ότι η συμμετοχή του ενδιαφερόμενου μέρους σ' αυτή την Ιατρική Ένωση συνιστούσε ακαδημαϊκό τίτλο ή προσόν. Το μόνο στοιχείο το οποίο είχε τεθεί ενώπιον της Επιτροπής ήταν η φωτοτυπία του εισαγωγικού μέρους της ετήσιας έκθεσης του Association of Surgeons of Great Britain and Ireland για το έτος 1986 που δεν αποκαλύπτει με οποιοδήποτε τρόπο τις προϋποθέσεις ή την υπόσταση της συμμετοχής σ' αυτή την Ένωση Χειρουργών. Κατά τη διάρκεια της δίχης κατατέθηκαν δύο έγγραφα, τα Τεκμ. (κ) και (λ) τα οποία τείνουν να διαφωτίσουν ως προς τις προϋποθέσεις συμμετοχής και τί εξυπακούεται από την ένταξη προσώπων στην Ένωση Χειρουργών της Μεγάλης Βρετανίας και Ιρλανδίας.

Από τα στοιχεία αυτά προκύπτει ότι η άσκηση της χειρουργικής στην Αγγλία σε συνάρτηση με την καταβολή του προβλεπόμενου τέλους είναι οι μόνες προϋποθέσεις για ένταξη σ' αυτή την ιατρική ένωση. Συνεπώς δε φαίνεται από τα στοιχεία τα οποία έχουν κατατεθεί ότι συμμετοχή στην Ένωση αυτή συνιστά ή υποδηλώνει ακαδημαϊκά προσόντα ή επιτεύγματα. Το βέβαιο συμπέρασμα είναι ότι η έρευνα του κ. Μαρκίδη και της Επιτροπής στο θέμα αυτό ήταν ατελής και τα συμπεράσματα τους ατεκμηρίω-

τα. Ενόψει της σημασίας που αποδόθηκε στη συμμετοχή του ενδιαφερόμενου μέρους στην Ένωση των Χειρουργών Μεγάλης Βρετανίας και Ιρλανδίας ως λόγος για την επιλογή του η απόφαση καθίσταται ακροσφαλής και υποκείμενη σε ακύρωση. Η αιτιολογία που δόθηκε από την πλειοψηφία των μελών της Επιτροπής που τάχθηκαν υπέρ της επιλογής του ενδιαφερόμενου μέρους (τους κ.κ. Παπαξενοφώντος, Χριστοδουλίδη και Ξενοπούλο) δεν αφήνει αμφιβολία ότι η συμμετοχή του ενδιαφερόμενου μέρους στην προαναφερθείσα Ένωση κρίθηκε ότι συνιστούσε ακαδημαϊκό προσόν η κατοχή του οποίου επενήργησε ουσιωδώς στην επιλογή του.

Για τον πιο πάνω λόγο η επίδικη απόφαση ακυρώνεται στο σύνολο της βάσει των διατάξεων του άρθρου 146.4 (β) του Συντάγματος. Δεν εκδίδεται διαταγή για τα έξοδα.

Επίδικη απόφαση ακυρώνεται χωρίς διαταγή για έξοδα.